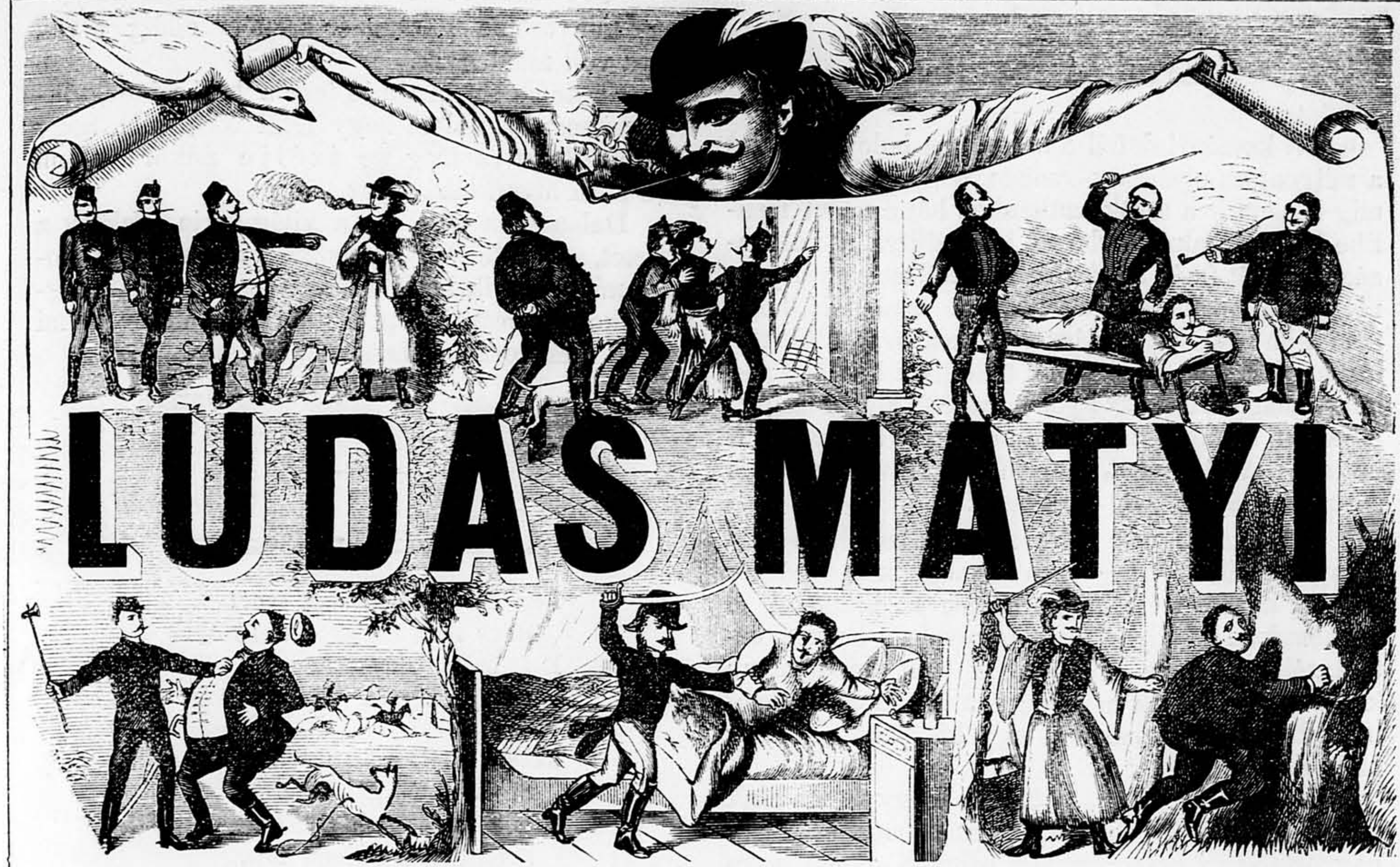

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik **minden vasárnap.** Ára **3** hóra **1** frt **50** kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba **Városháztér 6. sz.** alá küldendő.	**Pest, nov. 7.** 1869. **44. szám.**	GYŰJTŐKNEK **öt előfizető** után tiszteletpéldány jár.	**Szerkesztői iroda:** Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

SKORPIÓHOZ.

(1869. november 4-én midőn berukkolt a váczi kóterbe.)

Isten hozott . . . dehogy hozott —
Téged biz a fiskus külde,
Nem is népesednék másképp
Ez a demokrata gyülde.

Ittládd egyenlőség honol . . .
Egyik olyan mint a másik,
Csak is abban van különbség:
Ez dolgozik, amaz ásit.

Egyességet, békességet
Viszály itten fel nem bontja,
A haza szent szeretetnek
Itt van hatalmas gyupontja.

Ész és szellem tárháza ez,
Óvakodjék is a kormány!
Ha sokat rakásra halmoz —
Nem állunk jót . . . nem explodál.

Skorpió! és Ludas Matyi!
Kurucz egy pár „fene gyerek"
Párisban Rochefort és Hugó!
Itt ők „engesztelhetlenek."

Ludas Matyi pattantyui,
Skorpiónak fulánkjai,
Még csak eztán pattognak ám.
Győzzed kormány csak állani.

Hazánk függetlenségeért —
Bárha ketten maradunk is,
Ugye Scorpió kolléga?
Küzdünk „viribus unitis."

Ludas Matyi.

Eredeti levelek.

Ni komám! döftél e már olyan bolondot, mint a milyent az ujságba olvastam, hogy hát a császár mig el nem ir a török szultánhoz hát a vasut mentibe jobbról balról sorba fel lesz állitva a katonaság mer hát (már most oszt ezt kell meg gyertyázni!) olyan hamis bivajok vannak arra felé, hogy nem igen szeretik a császár féliket, oszt filtik tüllök a gőzkocsit, hogy ki ne ökleljik a kerékvágásból — mán biz isten az ilyen kurucz bivajokat magam is tartom szilaj jószágnak a meik ugy ki nem állhatja a császárszagot, hogy még a fuvar mellé is sorba kell állitani az esterázsát.

Na bezzeg van Magyarországon elig szelid bivaj, a meik bezzeg nem haragszik a császár szagra, hanem még inkább annak az illatjával él — nem kell az illyen bivaj bornyuktól bezzeg esterázsálni a vasutat, mert hát e bion mind olyan kezes marha a mék még nagyon is utánna szemtelenkedik a császárnak egy-egy kis marík abrakir az ebalelki.

Dalmátiaországba is hallom, hogy ugyan csak pocsékoljáka cserepárokat, — hanem mert hát hogy nagyon fogy a cserepár hát, sajnálja Kuhn gyenyerális ur a maga fajtáját osztég magyar katonákat küld oda, hogy püfögtessék azok a füge csinálók. Hej pajtás az árgyélussát minden kutya historjára jó is már a magyar, — olyan már a magyar, mint a lágymosó, lemos a minden piszkot és rántást a mivel más jó vastag itelt megfőztek az az uraknak.

Hát Egyiptomból majd mit hoz Andrási uram. — Hoz majd csigabigát a honboldogitás végett, a mitől tanuljunk lassan haladni azután meg hoz nagy fekete tengeri rákot a mitől megtanulunk czurukkolni a felvilágosodásban.

Azután meg hoz egy nagy krokodilust a melyiknek az oldalán az lesz, hogy quota ozst elnyél minnyájunkat. — Ozst ezt mind megvásárolja a magyar miniszterelnök hatszáz ezer forinton. — Isten ugyse — furcsa legény lesz ő méltósága. — Hejj Matyi Matyi az argyelussát! ha én — meg te lennél a miniszteriuma annak a sok magyar bivajnak, majd máskép lenne a sorsa egye ki a feki ugyi hát?

Kedves komám Matyi pajtás, csak tégedet szabaditana már ki az ur Isten a kóterből, akkor lenne jó világ mind kettőnkre.

Hanem ni hé — hát már most aztán az a sok kutya ujság, a mi Vénkani uram az obsitos miniszterjom ur erszényére ugatott, megint ugat é a Rajner uram pugyillárissára vagy az országera ezt mond meg. — Hej komám ha ki fogyna belőlök a szusz — hova a fekibe lennének azok? — majd hogy kunyorálna garátziaér a miért eddig olyan kutya volt mindegyik.

Na de se baj, majd jó lesz a bőri mindegyiknek csizmának, tudom hogy félni kell tőle, hogy valami illő kutya meg ne i z é l j e mikor valami jobb párti atyafi lábán lesz.

Dalmatiába jól megy a világ sorja, rakják a nímetet, — bele vág a muszka hanem tudod komám mikor egyik holló a másik szemét kezdi vágni, akkor baj lesz; ha pedig baj lesz akkor a mi bájunk kezd oszlani. Isten áldjon meg.

Karakán Marczi,
gulyás bojtár

Az Urszine változása.

Régi dolog, majd husz éve!!
Hogy ránk hozták a trafikot,
Hej! azóta Lónyay úr
Iszonyu nagyot változott.

Akkor, ő vólt a trafiknak
Egyik fő-fő- gyűlőlője,
Még a szagát sem állhatta
Émelygett a gyomra tőle.

Oly erős ellenszenve vólt
A trafikkal és fináncczal:
Hogy ő is, — mint többen tevék —
Fel hagyott a dohányzással *)

Ünnepélyes fogadást tőn —
Hogy addig nem dohányozik:
Mig az országba fináncz lesz
Mig el nem pusztul a trafik.

És ime, néhány év alatt.
Hogy meg barátkozott velek!
Most ő árultat trafikot —
És övé a fináncz sereg.

Az igazügy kortese.

*) Az akkori Lónyay M. a traffik iránti gyülöletből valóban felhagyott a dohányzással.

Nyilt levél

az igazságügyminiszterhez, vagy a fiskushoz, vagy Horváth Döme miniszteri tanácsoshoz, vagy pedig ha ugy tetszik a sajtóbirósági elnökhöz.

Miután a közelgő téli unalmas estvékre egy négyes tarokk párthiet akarunk berendezni, és eh-

hez csak hárman vagyunk: kérjünk excellentiádtokat, méltóságtokat és nagyságtokat: rukkoltassák be már valahára a most épen egy éve, egy évre elitélt Román Sándor kollégát is.

Kelt a váczi kóterban novemb. 5-én 1869.

Ludas Matyi.
Göcseji Gyula.
Scorpio.

Ártalmas igazságok.

(Tökszem Jankó ártatlan fillentéseket produkál... ergo revange.)

Zsigó báró ugy jóllakott tegnap délben Mihaleknél stokfischsal, hogy még másfél óra mulva sem éhült meg.

Zsígó báró midőn délben és estve jól nem lakhatik igy kiált fel a jól tenni szerető rómaiként: „diem perdidi!"

Snasz Károly tanfelügyelő és miniszteri tanácsos unalmában le utazott Halas városába s a pirtói homokra egy felekezetiesen közös iskola alapját tette le.

Doktor Ágravaló praelectiot tart Pálfi Berczi előtt, hogy mennyit ér egy tökszem.

Tökszem Jankó valahára talált egy baloldali embert a kit még nem ugatott meg. Ez Bernát Gazsi!

Borszem Jankó kifogyván a pesti s országgyülési baloldaliakból, ezután a vidékieket fogja lerókázni.

Borsszem Jankó elismerte már, hogy Ludas Matyi tiszta inget szokot váltani. Ludas Matyi igen sajnálja hogy nem lehet hasonló elismeréssel Borsszem Jankó iránt, ki váltogat ugyan gyakran inget, hanem mindig piszkosabbnál piszkosabbat!

A két török!

Török Jancsi bátyánk komolyan megaprehendált Sanyi fiára, a miért e lapokban nyilatkozott, hogy a „Magyar álomtól" végbúcsut vett. Ennek következtében aztán következő diskurszus fejlett ki az apa és fiu között:

Apa: Ugyan te Sanyi! miért váltál már meg addig tőlünk, mig valami érdemjelt nem eszközöltünk számodra?

Fiu: Nem türheti tovább apám! az én lelkem a sok rettenetességet.

Apa: Jaj fiam! nincs élet filozofiád. Lásd én kálomista lélekkel kezdtem a főtisztelendő uraknak gratulálni, s most a szt. Gergely rendet nyugodtan hordom az én pápista lelkemmel.

Bizony furcsa állapot ez:

Ha „császári" őrség mellett
Léptet el a honvédsereg:
„Q u e r a u s-"t se kiált az őr...
A tiszt pedig nem tiszteleg.

—

Testvérink a magyar bakák
Ép most hullnak véradóban,
Ölik, lövik, mészárolják...
Szegényeket Kattaróban.

—

Bizony fene állapot ez.

Üdvözlet Fájner Pálihoz.

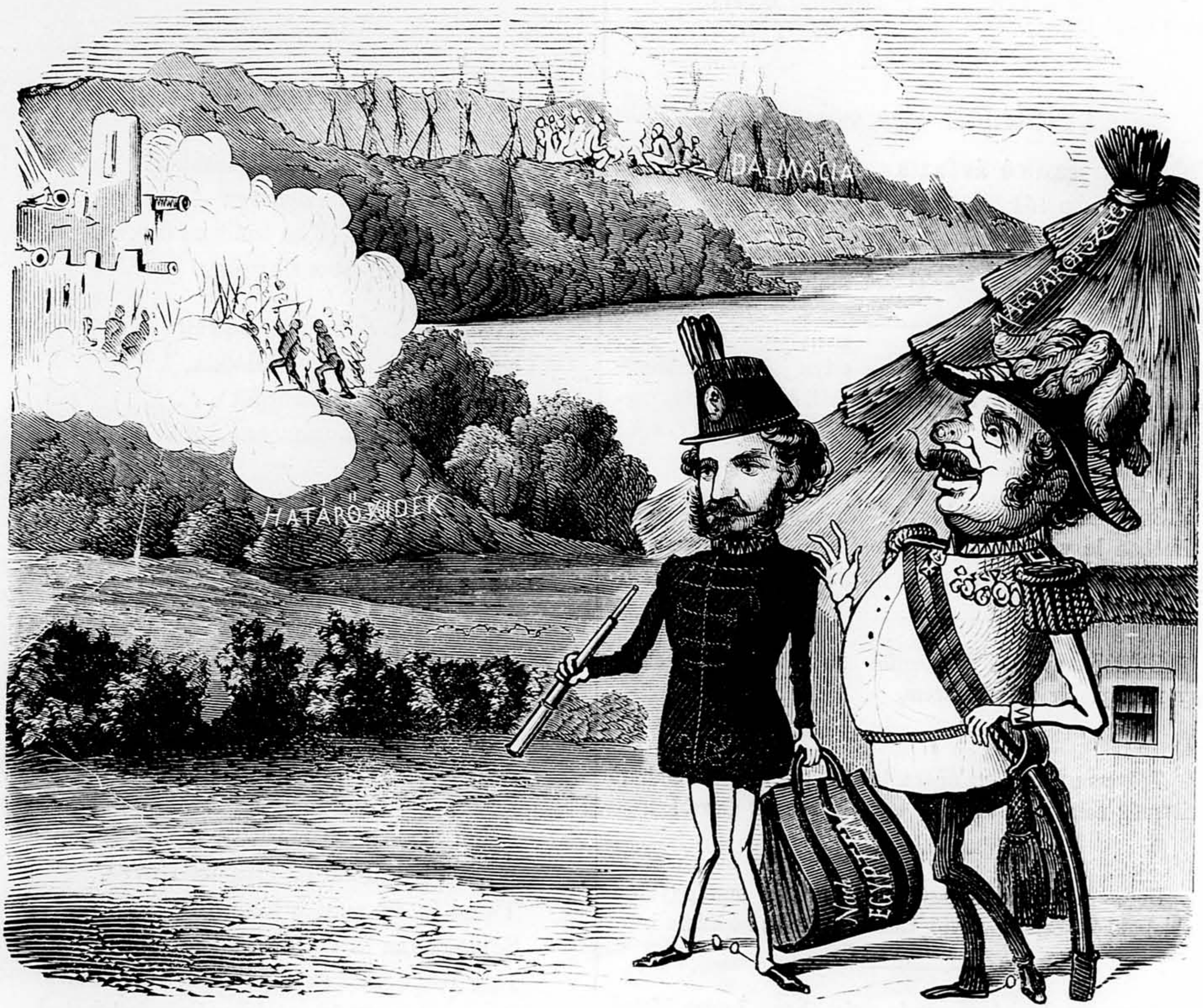
Agyon ütött megyék vitéz főmájsztere.
Te lettél hát hazánk belügyministere?
A pecsovicsságban nem voltál hiányos,
Megfordul sirjában szegény Balog János.*)
Látott Bars... székeltél Aranyos-Maróthon,
A hol uralkodtál magyar, német, tóton. —
Érezte hatalmad az eltiport Heves,
Tőled jutott neki a fekete leves!
Somogyban is voltál. Hát ott mit miveltél?
Egy pár demokratát jól felfenekeltél?
Süvegedet eltedd, majd még sajnálhatod.
Ha biztost küldesz ki, neki átadhatod.
Hogy mit várunk tőled? nem sokat, bizonyos.
Az elv, s politika nálad is Deákos.
Vármegyék rontása lesz a mesterséged.
Ezt már te jól tudod igen bölcsen érted!
Haladj hát társiddal a közösügy utján,
Ugy is elpatkoltok szépen, egymásután.

Bögös.

---

*) Balog János egy időben hires ellenzéki szónok volt Barsból, s ezért felségsértési perbe fogták, Vesselényi, Kölcsei s többekkel együtt.

Andrássy keleti utjához egy kis illusztrácio.

Andrássy: Nézze csak colléga! nekem ugy tetszik, mintha ott a szomszédunkban égne valami.

Kuhn: Bah! hisz örömtüzek azok önök keleti utjához.

Andrássy: De nem kap a tüz bele a mellette lévő erdőbe s onnan pedig a házunk ereszszébe? Talán jó lenne ithon maradni.

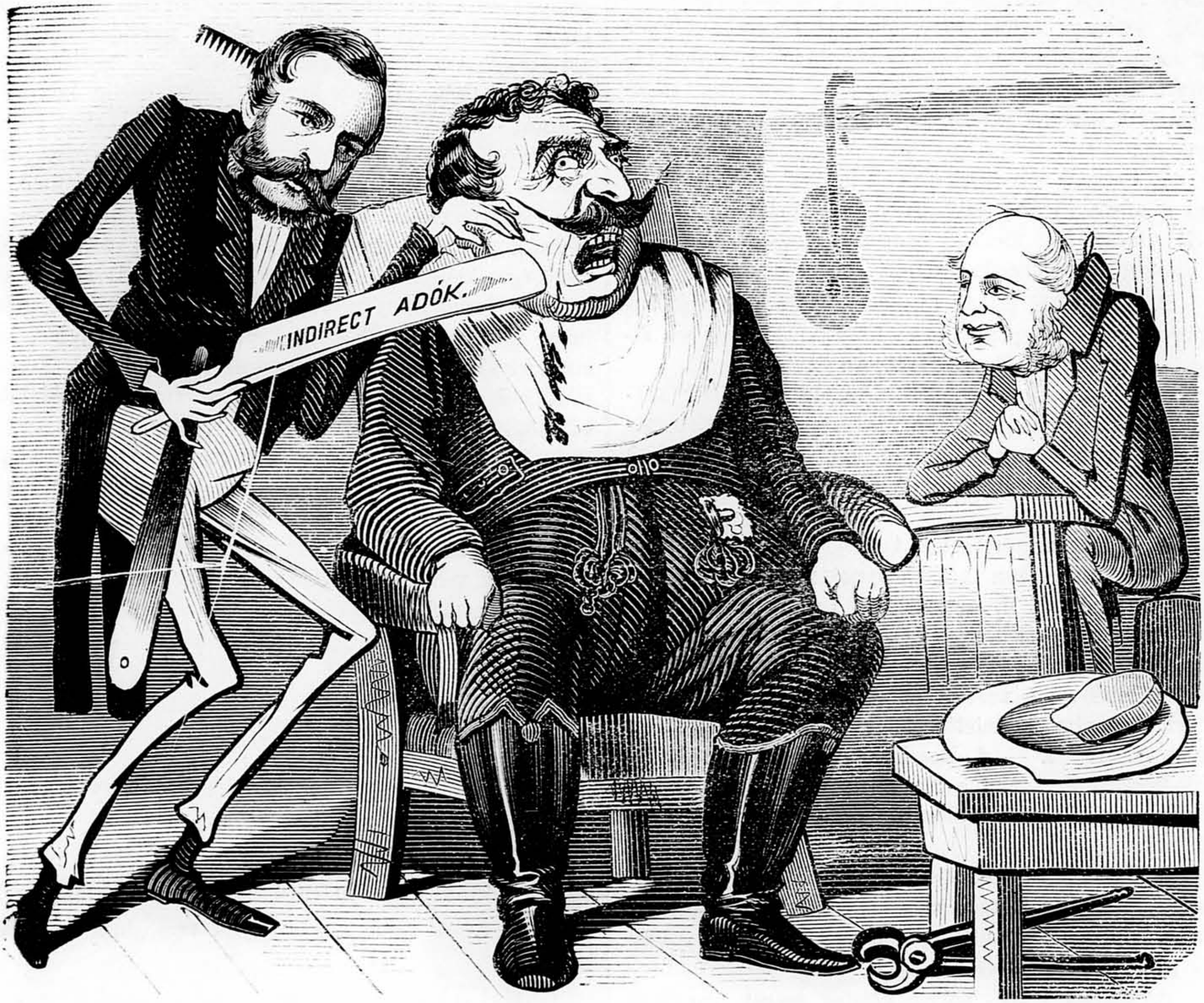
Kuhn: Ej . . dehogy kap, neféljen colléga! majd eloltatom én azt.

Andrássy: De mivel?

Kuhn: Hát a magyar ezredek vérivel.

Andrássy: Ah pompás! akkor hát én mehetek. Adieu!

A miniszter mint borbélylegény.

A kormány lapok nagyban diesekednek hogy Lónyai ur 6 millió plust tud fel mutatni.. papiroson.

No bizony van is mit diesekedni vele még ha valóságban meg volna is az a plus, a ki ily istentelen bőrnyuzó szerszámmal borotválja a magyart, mint a minö a kezében van la !

Sziporkák.

Egy fiatal henyélő kérdeztetvén, mért hever naponkint délig az ágyban? felelé. Minden reggel tanácskozással foglalkozom, a szorgalom tanácsolja a felkelést a restség a maradást, melyek száz okot is hoznak fel mellette és ellene. Mindkét felet meghallgatom, s alig végzem ezt, hát készen van az ebéd.

1850-ben egy előkelő magyar bujdosót, kerestek, ki állitólag egy magas rangu urhölgy által rejtetett volna el, kit midőn kérdőre vették megigéré hogy felfedezi hollétét ha nem büntetik meg érte, melyet midőn megigértek mondá: „az üldözött honvéd szivembem van elrejtve, hol megtalálhatják önök.“

Ezen váratlan feleletre azután felhagytak a kereséssel.

A „szélső legjobbabb párt“ programja.

Miután az 1867-ik évi áldásdús egyezkedés s az egyedül üdvözitő közös ügyek főkép azon okból nem verhettek eddig a nemzet közérzületében gyökeret, mert némely rajongó demagógok a nemzet ősi dicsősséget jelenlegi szerény loyális helyzetével párhuzamba téve, a nép szemeit elérhetlen vágyak s hiú ábrándok ködfátyolképével kápráztatják; ezen kárhozatos izgatások ellensulyozására pártunk a következő intézkedést látja szükségesnek:

1. Szükség mindenek előtt a nemzet történelmét — mint a 48-iki törvényekkel történt — revideálni, vagyis abból mindazt kitörölni, mi a nemzet önérzetét s illoyális dicsvágyát felébreszthetné.

2. A fentebbi célból továbbá „Hadur“ öseink buzogányos istene degradáltassék: illetőleg hivatalából kicsapassék s helyébe Haynau ültettessék.

3. A nemzeti muzeumból a vérengező barbár időemlékeztető régi magyar öltönyök és fegyverek kihányatván, helyökre a boldog emlékezetü Bach rendszer frakkjai, kalucsnijai és esernyői, mint a béke szelid jelvényei helyeztessenek.

4. A magyar történelem tanittasék ugyan az iskolákban, de csak azon kézi könyvnyomán, melyet az e végből megbizandó Lustkandel és Trefort urak késziteni fognak, melyben többek között élesen ki leend tüntetve, hogy a „közös ügyek“ már Mátyás király korában fenállottak, s a nevezett uralkodó a birodalom másik felét annyira kitüntette, hogy halálozási helyeül is Bécset választotta. — A Bocskaiak, Bethlenek és Rákocziak kora pedig, mint a romlatlan keblü ifjságnak erkölcsét megmételyező rablókalandok, a historiából kitöröltetnek.

5. Szent-István ünnepe eltörültessék, s helyette Lobkovitz, Karaffa és Görgei magyar szentekké avattatván, évenként tiszteletökre nemzeti ünnepek tartassanak, buzditó például Forgács és társainak.

6. Minden loyális polgár köteles magát „osztrák magyar“-nak nevezni s a „Rákóczi induló“ helyett minden nemzeti ünnepely alkalmával a „Gott erhalte“-t zengedezni.

7. Mivel a közösügyek közül még némely dolgok kimaradtak, melyeket a lajtántúli sógorok szinte örömest acceptálnának, — tehát az eddigieken kivül a közös ügyekhez sorozandók még a fiatal magyar menyecskék és hajadonok, de csak a szépek; a rutakat és véneket az illető szülék és férjek megtarthatják magoknak, privát használatra.

8. A miniszteri felelősségnek a megyei önkormányzattali összeegyeztetése végett fenhagyatik a bizottmánynak azon joga, hogy bármely miniszteri rendeletet vitatkozás nélkül elfogadhat, — a feletti véleményét, arcz és vállmozgás: szemhunyoritás és ásitás által hangosan kifejezheti, joga leend továbbá, a miniszter nevére háromszoros „hoch leben“-t kiáltani. — Ha pedig valamely vakmerő bizottmányi tag a rendeletet törvénybe ütközőnek találná s ellene felszólalna: az ilyen rebellis rögtön kaszatömlöczre vetendő ad capacitationem benevolentiae.

9. A honvédelmi rendszer is életbe léptetendő, oly formán, — hogy minden ép testü és lelkü honfi 20-ik évétől 40 éves koráig a rendes osztrák hadseregben szolgáland; 40 évétől 60-ig pedig a tartaléknál leend, s ha ezt is nevetés nélkül kiállotta, akkor megházasodhatik s egyszersmind a honvédséghez áttétetik. A testi és lelki rokkantak pedig 20 éves koruktól fogva holtig honvédek lesznek, — mely bölcs intézkedésnek az az áldott következménye lesz, hogy az igy szervezett honvédserget a rebellis szellem ragályától egyáltalán nem kell félteni.

Fegyverzetöket illetőleg a régi kovás puskák — és Alvinczi pisztolyok melyek, a Vörndlféle fegyverekkel célszerüségre kiállják a versenyt, — továbbra is megtartandók. Egyenruhájukra nézve pedig természetes testi ruhájukon kivül, minden honvéd kap egy hosszu anginét lajbit, melyet alkalmilag köpenyegül is használhat. Felszerelésük és ellátásuk az állam-budget kimélése tekintetéből könyöradományokból fedezendők.

10. Az égető kérdéssé vált családi vasutuk kiépitése, az alföld-fiumei vonalt bizonytalan időre háttérbe szoritván, a kereskedelem előmozditása szempontjából a velocipédek haszálatára szabadalom adandó, mely szabadalomért a vállalkozók mindössze is egy kis trinkgelddel tartoznak némely nagyuraknak.

(Folytatása és vége következik.)

Adoma.

1851-ben egy liszteszsák kapitányt fuvarozott a jászberényi ember Szolnokra.

Elől a kocsis mellett ült a kapitány inasa s egy különös formáju tokban nagy gonddal őrzött valamit, kérdi tehát a kocsis mi van abban az izében hé!

‚Hát a kapitány urnak aranyos sisakja‘ mondja az inas.

„So se féltsd azt olyan nagyon ecsém! szól a forspontos, ha elveszted, majd halászunk helyette akár tizet a zagyvából . . . hej a ki németje van, 49-ben nagyon sokat belekergettünk gazdástól.“

A liszteszsák értett egy kicsit magyarul, de nem felelt semmit; hanem mikor Szolnokra értek és már a borra valót várta a jászberényi ember — kitétette a városházánál a kapitány a derest s ötvenet kapatott reá.

Szegény ember talán még máig se tudja, ha nem olvassa Ludas Matyit, hogy miért is kapta ő akkor azt a pöngős borravalót.

Lónyay Menyushoz.

Kálkulálunk, kálkulálunk,
Mégis felkopik az állunk!
Nincsen hát semmi deficit ?
Hat milliócska a profit!
Az igaz hogy kisütötted,
Szét osztottad, összevetted;
Azt gondoltad — majd ugy dívik —
Számitásod, mind el hiszik. —
Ám jó! meg van a nagy haszon.
Ha másként nem: papiroson,
S ez nagy érdem, — mond a „Napló,"
Többet ér mint egy resz vak-ló. —

* * *

Már most hova teszed a pénzt?
Sok helye lenne ugye? nézd . . .
Kidült, bedült az iskola,
Bele jár az isten nyila . . .
— Az az . . . hogy Eötvös Józsika! —

Honvédeknek nincs ruhájuk . . .
Kuhn nem adja ki puskájuk.

Csurog aháznak teteje.
Plundrás német potyog bele;

Éhesek a volt honvédek,
Barbárok ezek a népek!
Költsd el rájuk, nevelj, épitts . . .
Ne csak ronts is már: gyarapits.

„Ó nem — mondod — kell quótára,
Fináncz, penzió, czulágra.

A dalmaták revoltálnak . . .
Einnéhmerek exequálnak;
Tartja Kuhn a bugyelárist,
— Mely most is, mint mindig „lárisch"

* * *

Hidd el, csak bámulunk téged,
Bruck volt a rektorod néked,
Nem jól megy ládd az elosztás . . .
Sokszorozás és kivonás,
Az összeadást nem érted.
Német rakja el a pénzed,
Az az, a pénz a hazáé.
De általad lesz a Báiszté!
És te szórod mint a polyvát . . .
Od' adod apraját nagyját,
Nem érted a kétszerkettőt . . .
Elbuksz öcsém minél előbb!

Bőgős. —

Szentelt vízzel bespriczczelt fricskák

A római szent concilium tehát nem tréfál, csakugyan kiakarja mondani, hogy a pápa hasonló a Krisztushoz, ergo csalhatatlan.

Ugyan ne bolondozzék a szent Concilium, hiszen maga a Krisztus se volt csalhatatlan. Ott van szent Péter uram ő kigyelme a ki megtagadta, Judás pedig a ki megcsalta.

Páter Tritytroty és páter Makutyi ur compani elkésziték már azon átok formát a római zsinatra, — melylyel mint egykor a tridentin — háromszorosan megfogják átkozni mindazon eretnekeket kik a Nonpossumus papa csalhatatlanságát elnem ismerik.

Ezen átok formuláré legközelebb világot lát a szent „Magyar Álom" üdvözitő hasábjain.

Páter Tritytroty atyai áldását küldte meg az ó-budai plebánusnak buzditó és bátoritó irat kiséretében, a miért az egyedül üdvözitő hit buzgóságában az országtörvényei ellen széklábbal is demonstrált.

Hát a páter csak a Nonpossumus papa példáját követé, ki a tiroli Volksblatt elitélt szerkesztőjének, — ki szinte a törvények ellen izgatott — a börtönbe küldött egy bullát, melyben magának, familiájának örök üdvességet és bünbocsánatot ajándékozott.

Aligha ugy nincsenek az ily atyai áldásokkal és nagyszerü ajándékokkal a páter urak, mint az egyszeri zsidó a testamentomával.

Ez is eltestált három fiának három vármegyét.. Smülének Pozsonyt, Kóbinak Pestet, Icziknek Trencsint: persze hogy ott az ő halála után rongyot szedhetnek.

Napló-iá-dák.

Vezérczikk gyanánt dünnyögi Kemény Zsigó.

Be kell hozni azokat a külföldi vasuthivatalnokokat, mert ezek a magyarok még csak németül se tudnak.

*

Ugy-e Pálfi Berczi! ha már pártfogoltuk — a hazaárulókat, és muszkavezetőket, menjünk lépcsőről lépcsőre, most már következnek a minutziák. Áhhh.

He! hehe! ne neked Eötvös! ne neked Szász Kari! neked Salamon! lássátok nem jó azzal a Csengerivel tréfálni. Ugye most is alátok önté a forró levet, aztán meg rátok teríté a vizes lepedőt.

*

Hm! hm! igen helyes és törvényes dolog, hogy az az én nemzetségembeli báró ott Erdélyben koldusbotra juttatá a tófalviakat.*)

*

Ej ej! hát Apponyi ő méltósága csak ugyan beszüntette a „Debatte"-t, s helyébe a „Tagespresse"-t, adja ki. Csak azt szeretném tudni miféle szinezetü lesz az uj lap?**)

*

Egy embernek két fia volt, kik közöl az egyik igen korán, a másik pedig igen késön kelt. Történik: hogy a korán kelő egy erszény aranyt talált, melylyel midőn ez a lusta előtt kérkedék, ez utóbbitól ilyen választ nyert — „hogy későn kelni jobb, mint korán, mutatja az aranyokat vesztő szerencsétlenséges kit, ha oly sokáig aludt volna mint én, ez a szerencsétlenség bizonynyal nem érte volna.

---

*) Valjon melyik speisczedlin volt az a bolond gomba mártás, mitől ilyen okosakat irogatott a nemes báró? Szedő.

**) Ej ej Zsigo bátya! hát elfeledte már, kelmed nagy bölcsességében eme példaszót: „eb helyébe kutya támad." Matyi.

Diskursus

Mihály gazda és Iczik szomszéd között.

Mihály: Na szomszéd! még a Patay és Csiky gégéjét is érdemes volna ám megaranyoztatni a Borsszem Jankónak.

Iczik: Hugy hugy Mihály gazda?

Mihály: Hát lássa szomszéd mióta az a Borsszem Jankó megindult, egy számból se hagyta ki, hogy Csiky és Patay hogyan isznak.

Iczik. Bár csakh már egyszer a jubb uldal thorán is innának hallja khend.

Szeretetfillérek.

E lapok kiadó tulajdonosa Mészáros Károly 600 frt. pénzbirsága s váczi fogsága költségeinek fedezéséhez járultak:

Lukács Zsigmond, Boros-Sebesröl 50 kr.: — Baumann Ferencz, Boros-Sebes-ről 50 kr., — Ó Becséről Kovács Márton 50 kr., Barna András ifju kovács mester 80 kr., — Pinter Imre kézmives 10 kr., — Udvary Ferencz 40 kr.

Fogadják a szives adakozók a fogságot szenvedő öszinte köszönetét.

Ludas Matyi gyors postája.

Babics Bertalan urnak, Nagy Atád. A beküldött egy forintért, deczember végéig küldhetjük a Matyit, nem egy negyedévre, mind kegyed óhajtja.

Kovács Dániel urnák Ó Kecske. Julius—septemberi negyedre fizetett elő elvtárs, s minthogy az előfizetés lejárt, azért nem kapja már egy hónap olta a Matyit. Most azonban az 1 fr.-ért két hónapig fogjuk küldeni.

A „Ludas Matyi" előfizetőihez.

Tisztelettel értesitem a „Nép Szava" n. é. előfizetőit, miszerint „Parlagi rózsák" czimü müvemre a megrendelést e lapok kiadó hivatala, városháztér 6-ik szám alá sziveskedjenek intézni.

Bényei.

Rajzoló: VIRÁGHEGYI. Felelős szerkesztő: BÉNYEI ISTVÁN. | Kiadó-tulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY. Metsző: HUSZKA.

Pest, 1869. „MINERVA" első magyar-tót részvény könyvnyomda, Gyár-utcza 39. sz.